

Разлоговъ. Дори ако тукъ се разбива щастието на едно семейство?

Самокосовъ. Какъ? ти вече знаешъ?

Разлоговъ. Азъ имамъ набито око. Единъ погледъ и стига. Видѣхъ те вчера. Виждамъ те и днесъ. И като знамъ онова което наблюдавахъ въ женския свѣтъ, около портрета — досещамъ се.

Самокосовъ. Добъръ наблюдавателъ си. Нѣма да скрия. Азъ имамъ покровителството на една знатна и богата дама. И считамъ, че повече богатства не ми сж нуждни.

Разлоговъ. И мислишъ, че когато изневѣрения сътрусъ узнае, а това ще стане; защото вчера ти каза една умна мисълъ нѣма престъпление не открито. — Тогазъ?

Самокосовъ. Нѣма да му оспорвамъ собствеността.

Разлоговъ. А това, морално ли е?

Самокосовъ. Струвами се, че не ще се посрещне съ всеобщо негодувание. Защото днесъ едва ли може да се посочи на жена, която да е вѣрна.

Разлоговъ. Можеби ти си противъ. Но това дава ли основание да се мислишъ за порядъченъ?

Самокосовъ. Нека само това да ни е грѣха.

Разлоговъ. Азъ пкъкъ мисля, че отъ два грѣха, за предпочитание е по малкия.

Самокосовъ. Ти мислишъ, че банкнотитѣ...

Разлоговъ. Отъ банкнотитѣ ще пострадатъ каситѣ. А отъ твоето, ще загасне едно огнище. Паритѣ и като се изгубятъ